

[Lannung.]

Hovedpunkt, det meget vigtige og værdifulde, at Loven gennem Ændringerne til § 3 og til § 6 i stigende Grad holder sig hele det betydningsfulde Resocialiseringspørgsmaal for Øje. Vi bør gøre os klart, at det danske Samfund her staar over for et alvorligt Problem, et Problem af større Omfang, end vi hidtil har staaet over for i dansk Retsliv, og det er paa Tide, at dette Problem melder sig for vor Bevidsthed, saa betydningsfuldt som det er. Det er overmaade vigtigt, at der i saa høj Grad som forsvarligt efter udstaaet Straf aabnes de dømte Muligheden for at vende tilbage til Samfundet, til produktivt Arbejde som nyttige Borgere, og at Adgangen hertil lettes for dem. Det er jo ikke mindst ud fra det Synspunkt, at mange og som nævnt ogsaa ledende Folk inden for Politi og Anklagemyndighed — jeg kunde for den Sags Skyld tage Fængslerne med — har været betænkelige ved, at der er taget saa mange mindre Forseelser med ind under Straffeloven i Praksis, hvorved man har øget Faren for Dannelsen af en omfattende Pariakaste, der ogsaa kan komme til at falde Samfundet til Last paa forskellig Vis, baade socialt og paa anden Maade. Var der blevet straffet færre, havde det været et nemmere Problem at faa dem paa ret Køl igen socialt set. Vejen tilbage til produktivt Arbejde i Samfundet er lettet ved de Ændringer til Bestemmelsen om Fortabelsen af almen Tillid, der nu indføres ved Lovforslaget, og det hilser vi, som sagt, med Glæde.

Naar man imidlertid endnu i den nye § 6; Stk. 3, gaar ind for den grove Regel, at alle, der idømmes Straffe paa mindst 4 Aar, skal miste de borgerlige Rettigheder for bestandig, medens der vist i Praksis har været Eksempler paa, at man ogsaa, hvor der er givet 4 Aars Straf, dog kun idømmer Fortabelse af almen Tillid paa Tid, ja, saa tror jeg ikke, det sidste Ord er sagt i Spørgsmaalet. Der bliver sikkert Brug for en noget større Nuancering før eller senere. Jeg tænker selvfølgelig ikke her specielt paa de grove Forbrydere af Hipo- og Stikkertyperne el. lign., paa ingen Maade, men paa de andre, hvoraf adskillige, saaledes som det er udtrykt af en Ordfører i det andet høje Ting, ikke i almindelig Forstand er egentlige Forbrydere.

Men jeg noterer, som sagt, med Tilfredshed, at vi med Loven, som den her foreligger, er kommet Resocialiseringsbestræbelserne nærmere end efter gældende Lov.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister: Hvordan er Stillingen og Over-

vejelserne med Hensyn til eventuel Straf for danske Domstole for udenlandske Krigsforbrydere? Det er et Spørgsmaal, der har været fremme ved flere Lejligheder, men som man, saa vidt jeg forstaar, i hvert Fald ikke endnu har faaet en nærmere Udtalelse om offentligt.

Jeg vil i øvrigt til Slut gerne ogsaa for mit Vedkommende understrege den store Betydning af inden alt for længe at naa til Vejs Ende med disse Sager og med Værnemagersagerne, for at vi derefter, som vi alle er enige om, kan koncentrere os om at bygge Fremtiden. Jeg haaber, den højtærede Justitsminister til enhver Tid vil lade dette være sig meget magtpaaliggende.

Bjerre: Det ærede Medlem Hr. Lannung sagde, at der under disse Lovforslags Behandling i det andet høje Ting var sagt, hvad der til Rimelighed kunde forlanges, og det kan ogsaa siges, at der er sagt, hvad der til Rimelighed kunde forlanges, men der er desværre ogsaa sagt meget, man kunde sige, til Urimelighed.

Der er bl. a. vedrørende Sagernes Behandling i Sønderjylland fremsat nogle Bemærkninger, som viser, at i alt Fald det Medlem derovre, der har fremsat dem, har haft meget smaa Forudsætninger for at udtale sig om det, han har udtalt sig om. Derfor har jeg taget Anledning til at faa de nøjagtige Oplysninger, og det er det, der i Hovedsagen kalder mig frem.

Det ærede Medlem Hr. Malchau var inde paa Tallene for en Del Domme, og de var i Hovedsagen overensstemmende med dem, jeg lige har faaet oplyst. Det ligger saaledes, at indtil den 1. Februar 1946 var der i 3die jyske Statsadvokatur Omraade dømt i alt 650 Personer, og deraf var største Delen SS-Folk og Personer, som havde deltaget i anden Krigstjeneste. Fra 4. Februar til 18. Maj er der dømt 320 rene SS og andre Deltagere i Krigstjeneste. Den 2. Marts 1946 hensad i alt 456 Arrestanter af denne Kategori, og af dem er der fra 2. Marts til 18. Maj dømt 230. Altsaa rundt regnet Halvdelen venter endnu paa at blive dømt. Det Tal, der er nævnt, at der skulde være ca. 700, stemmer altsaa ikke, men med Udgangspunkt i dette Tal, 700 af denne Kategori af tysksindede Personer, der har gjort egentlig Krigstjeneste uden for Danmarks Grænser, har der været fremsat forskellige Bemærkninger, som jeg synes bør anholdes.

Der er sagt, at det forekom betænkeligt, at der er saa mange Sager i Sønderjylland, og man har anmodet Justitsmini-